

॥ खंड ०७ ॥

॥ ओवी नं. ७८ ॥

॥ कृष्ण ज्ञान व उपदेशाची मुञ्जवरची ओवी ॥

॥ तिरगुण ज्ञानी समजा मनी ॥

या ओवी ची पलट ओवी खंड०७/ओवी-२७ मध्ये दिलेली आहे.

॥ तिरगुण ज्ञानी, समजा मनी । धराव तर्क ।

महाराजाचा, हंकार आला । करावं पारखं ॥ घृ ॥

॥ पंचेचाळीस, वर्षे भक्ती । आंधी वनात/आंधीवनां केली ।

आला भैसा खुम्मी । व-हाडी, लावली ध्वजा ॥

॥ पंचेचाळीस, वर्षे सांगी । सांगतली जगा/जना ।

भाव नाही पोटी । दोहीत, मानना कदा ॥

॥ दोहीता मुळे, शरीराशी भंग । सांगतला जगा ।

आपन झाले देव । जनलोक, लागले पाया ॥ ०४ ॥

॥ दोहीता मुळे, देव राया । गेले कैलासा ।

आपन झाले देव । सेवा कोणाची करता ? ॥

॥ वैताचे अम्मंल ठाणे । आहे, या नरदेही ।

निशःकलंकी अवतार । ठाणे उडवनं हेही ॥

॥ वैतांचे अम्मंल ठाणे हो । उडतीन सारे ।

इडा-पिडा रोग-विघ्न । जाईन/जक्तीन सारे ॥ ०५ ॥

भजने :- ॥ या तिरगुणांची पर । झाली आजवर

याहीच शुन्य उडवनं । नाही राहणार जराभर ॥

-:- निस्तनसह शब्दार्थ/चरणार्थ :-

तर्क :- अंदाज, कयास । **आंधी वनात** :- अगोदर जंगलात, आधी राना-वनातील को-या भुम्मेवर, कृष्णाने नागार्जुन च्या घनदाट जंगलात भक्ती केली. त्या नंतर भक्ती करण्यासाठी व-हाडी चिरोडीच्या घनदाट जंगलातील को-या भुम्मेवर अवतरला. ।

आंदवन :- ही महार जातीतील साडेवारा जात पैकी एक जात आहे । **आला भैसा खुम्मी व-हाडी** । **लावली ध्वजा** :- कृष्ण हा चतुर्पंती पंथाचा झोऱा/पाया रोवण्या करीता, चौथ्या खुम्मी अथर्वन् वेद ची गर्जना करण्यासाठी, सानीध्य बहु कारणासाठी.. व-हाडी आला. कसा व कोणत्या मार्गाने कृष्णाने या व-हाडात घेवुन चतुर्पंती नामाच्या ध्वजा उभारल्या याचे व्यान कृष्णामृत मधुन घ्यावे. । **दोहीत** :- राक्षसा समान दोन दोन हित जपणारे वैत. । **अम्मल ठाणे** :- सत्ता गाजवणारे ठाणे, अमलवजावणी करणारे ठिकाणे.

॥ ओवी नं. ७९ ॥

॥ कृष्ण अस्तुकी मुञ्जवरची ओवी ॥

॥ याहीच्या गळ माळ ॥

॥ याहीच्या गळ माळ । राया घाले विठामाय ॥ घृ ॥

॥ आगोकी आघाडी । पिछेकी पिछाडी ।

पिछाडीके आगे । याहीच्या गळ माळ ॥

॥ माटी मृत्तकीके । बनवले साचे ।

ज्याहीच्या हात बनले । त्याहीच्या गळ माळ ॥

॥ घेवुनी धनुष्य । जोडुनीया तिर ।

शेजलीसे परं । याहीच्या गळ माळ ॥

॥ खुब किया तारा । जोडुन पाचही तत्वां ।

घोडा पडु केला । याहीच्या गळ माळ ॥ ०४॥

॥ पिंडी या बम्हांडी । उठला हंकार

चतुर्पता मोक्ष । याहीच्या गळा माळ ॥०७॥

भजने :- ॥ वैजावंती घातली माळ । देहे-जीवाचा कराहो संभाळ ॥

॥ पांडव कुंता देवीचे । मालक होय या गावीचे/जम्बू विद्पाचे ॥

॥ सुवर्णाचा घोडा । जीन का काटयाचा केला ।

मन-पवनाचे चाबुक मारून । घोडा उडवला ॥ मन-पवनान घोडा उडाला ।

धरा धरा म्हणती । जोकोणी घोडा धरण त्याची चुकन चौ-यांशी ॥

-: निरसनसह शब्दार्थ :-

याहीच्या गळा माळ :- त्रिगुणांचे ओळ्ये टाकुन पलीकडे पहात शुद्धसत्त्व धारण करणारे त्रिगुणातीत दृष्टीचे भक्त योगीजन यांची नरदेही जतन होण्यासाठी यांच्या कंठी या कृष्णाने चतुर्पती नाम चिंतापेटी ओवली आहे. आणी हा निरंजन कृष्ण ऋषि मस्तक बम्हांडी निर्वाणी वसला आहे. तेथे तोच धडाधडा सोहंम् धुनी जाळतो आहे. तोच या पिंडी या बम्हांडी वसुन सोहंम् अजपा जप जपत आहे.

काहीही न करता फक्त नाक सुत्र दोन वर लक्ष्य/ध्यान केंद्रित करून या बम्हांडी वसलेल्या या एक ऋषि चा फक्त जप ऐकल्यानेच कृष्ण अवधुती योग्यांचा अजपा जप होत आहे. शांत व पवित्र ठिकाणी शांतपणे नाक सुत्राच्या श्वासावर लक्ष्य केंद्रित केल्यावर तुम्हास शास घेतांना ‘सों’ असा ध्वनी ऐकावयास येवु लागतो तर श्वास सोडतांना ‘हंम्’ असा ध्वनी ऐकावयास येतो. या ध्वनीवर लक्ष्य केंद्रित केल्यानेच आपोआप ‘सोहंम्’ चा जप होतो. यालाच अजपा जप म्हणजे जप न करता केलेला जप असे म्हणतात. अश्या अजपा जप करत सत्गुणांच्या अधिक्याने शुद्धसत्त्व धारण करून त्रिगुणातीत झालेल्या भक्त योगी जन याहीच्या गळात विठुमाय वैजावंती माळ घालत आहे. याहीच्या गळा माळ, घाले विठुमाय । अधिक व्यान कायाव्यान खंड ०३ व खंड ०२/ओवी-०९ व ओवी-०२ मधुन घ्यावे.

माटी मृत्तिकी चे बनवले साचे :- मुर्तिकार किंवा कुंभार जसा माती ला चांगले चाळून तिला चांगले मुरु घालतो. आणी माती मुरल्यानंतर तिला ठोकुन ठोकुन मुलायम मउ मृत्तिका करतो आणी तिचा ईच्छीत आकाराचा साचा बनवतो, तसा परमात्मा आकारी साचा बनवत राहतो. | **परं** :- पर म्हणजे माया म्हणजेच कल्पना ! म्हणुनच भजन ओवीत म्हटले जाते की : या **मायेच्या/कल्पनेच्या तोडुन पालव्या देहीत नांद माझेया** । या कल्पनेची वाधा न लागो राजसा । **हरीच्या या दासा, भावीकाशी** ।

खुब :- वहूत, पुष्कळ । **तारा** :- देही, जीन, धनुष्यं. या देहीवर म्हणजेच पृथ्वीवर एकच ज्योत नव लाख तारा आहे. या नव लाख पहारेकरी तारा असलेल्या देहीच्या रोमारोमात नाम भिनवुन रोमीद्युत वनुन संपुर्ण देह देवांच्या चरणी वाहील्या हो या कृष्णानं ! **पाच तत्व** :- पृथ्वी आप तेज वायु आकाश या पाच तत्वांना/पांडवांना एकमेकात जोडुन बनवलेली ही पाचतत्वाची देही. | **घोडा** :- आत्मा, तिर

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

॥ ओवी नं. ६० ॥

॥ कृष्ण अस्तुकी ओवी ॥

॥ निरशुन्यामध्ये उभा हरी ॥

॥ निरशुन्या मध्ये उभा हरी । तो अवधुत माझा ।

मेरू च्या मंडयानी । अखंड, उभारल्या धवजा ॥

॥ मायेत पडलो, प्रपंची गुंतलो । अध्यानी मायेच्या ।

निष्काम भक्ती कदा घडेना । मागतो सिद्धार्ह वाचा ॥

॥ शिद्धार्ह वाचा, गर्जे शकुन । धुम-धुम्मकारात ।

जपी तपी सन्यांशी थकले । नाही कळला अंत ॥

॥ कैचा वेद कैची माया । कैचा हे तिरगुण ।

निर्गुणाचे व्यान । उभं केलं मंडयान ॥

॥ निराकार निर्गुण निरंजन । तो आदीगण ।
 व्यान भक्ती वैराग्य सदगुण । हे होय मोक्षाची खुण ॥

॥ जलाधारी धुमधुम्मकारी । गर्जे शकुन ।
 ईच्छेपासुन हंस अवतार । शक्ती-मायेचा जाण ॥

॥ जलाधारी अवधुत हंकार । गर्जे शकुन ।
 याहीच्या पासुन माया । तिचे पासुन अवघे जन ॥

भजने :- ॥ जलाधारी धुमधुम्मकारी । ज्योत चमकली ।
 अहीना घरी उभी राहुन । अवधुत नाम गर्जली ॥

॥ ओवी नं. ६१ ॥

॥ उपदेश-ज्ञानाची जुनी ओवी ॥

॥ सब दुनिया से न्यारा ॥

॥ सब दुनीयासे न्यारा । वो नर है बा रे, है बा रे ।
 आपरूप मे खडे । वो नर है बा रे, है बा रे । ॥४॥

॥ निर्गुणने बनाया त्रिगुण । त्रिगुणसे बहुत, निकले अवगुण ।
 आकर सत्कृत्यांमे खडे । वो नर है बा रे, बा रे ॥ ०९ ॥

॥ गिता-भागवत पोथी-पुराण । पुराण-कुराण सब कहे सारे ।
 आकर चतुर्पती मे खडे ॥ वो नर है बा रे.....

॥ निर्गुण वाणी सब कही सारी । ज्ञान बताया है भारी ।
 आकर आपरूप मे खडे ॥ वो नर है बा रे.....

॥ ओ औंकार, उसमे हंकार । सहस्र मुख पढे ।
 आकर अहिन रूप मे खडे ॥०४॥ वो नर है बा रे...

भजने :- ॥ सहस्र पढे सहा गोल्यावर । अहिनरूप राहतीन खडे ॥
 ॥ सहस्र पढे दहा गोल्यावर । सोयंम रूप राहतीन खडे ॥

॥ ओवी नं. ६२ ॥

॥ उपदेश-ज्ञानाची जळगाव दांडची जुनी ओवी ॥

॥ सुन सुन भाई रे ॥

॥ सुन सुन भाई रे । उनकी कौण बढाई रे ? ॥ घृ ॥

॥ योगी-जोगी सन्यांशी हुये । धर्म निगलकर दुनिया लुभाये ।
 आखीर आपही निकल गये । उनकी कौण बढाई रे ? ॥

॥ गुरु होकर शिष्य बनाया । तन-मन-धन अर्पण किया ।
 उसके पास कुछ नहीं रहा । उनकी कौण बढाई रे ? ॥

॥ स्नान तिर्थमे किया । प्यास लगी तो, वही तिर्थ पिया ।
 उसका पाप उसके पेटमे गया ॥ उनकी कौण बढाई रे ? ॥

॥ हात-पांव से थक गया । उनकी जीव्हा फलक्या/भडक्या हुयां ।
 सहस्र दुःख गले लगाया ॥ ०४ ॥ उनकी कौण..

॥ ओही अहंकार उसे दिया । सहस्र मुखं बल गया ।
 सहस्र दुःखं गले लगाया ॥ ०७ ॥ उनकी कौण बढाई रे ?

डहाकी :-

॥ सांगता सांगवत नाही । कितीक सांगु रे वापा । हे जग मानत नाही
 पंथ-पंथ पडतील गटं । माझां-माझां म्हणतीन मोठं । मानत नाही..
 या आदीपुरुषाची गाही ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥